ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **K. Š.,** zastoupená JUDr. Romanem Kudrličkou, advokátem se sídlem Husova 5, České Budějovice, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích,** Lidická 124/11, České Budějovice, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: 1) Povodí Vltavy, s. p., Holešova 8, Praha 5, zastoupené JUDr. Kateřinou Soukupovou, advokátkou se sídlem U Malše 8, České Budějovice, 2) B. P., 3) V. P., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2011, č. j. ZKI-O-54/206/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 4. 2012, č. j. 10 A 103/2011 – 66,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osobám zúčastněným **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Dosavadní průběh řízení

Žalobkyně (dále též *„stěžovatelka“*) podala dne 18. 8. 2009 Katastrálnímu úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště České Budějovice (dále též *„katastrální úřad“*) žádost o opravu chyby v katastru nemovitostí; uvedla, že hranice pozemkové parcely č. 234 v katastrálním území Nuzice neodpovídá původní hranici této parcely zobrazené

v pozemkové mapě. Do parcely č. 234 zasahují nově vzniklé parcely č. 275/42 a 275/43 v katastrálním území Nuzice.

Katastrální úřad posoudil žádost žalobkyně jako návrh na opravu chyby podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, které nevyhověl a oznámil stěžovatelce, že k opravě nedojde. Stěžovatelka sdělila katastrálnímu úřadu nesouhlas a katastrální úřad zahájil správní řízení, v němž dne 30. 12. 2009 pod č. j. OR – 524/2009-301-34 rozhodl, nevyhověl nesouhlasu stěžovatelky s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí. K odvolání stěžovatelky Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích (dále též „*žalovaný*“) dne 12. 3. 2010 pod č. j. ZKI-O-12/44/2010 rozhodl o zrušení rozhodnutí katastrálního úřadu pro nesrozumitelnost a nekonkrétnost.

Katastrální úřad znovu ve věci rozhodl dne 14. 5. 2010 pod č. j. OR-524/2009-301-52, nesouhlasu nevyhověl, odvolání stěžovatelky žalovaný správní orgán rozhodnutím č. j. ZKI-O-27/123/2010 ze dne 8. 9. 2010 zamítl. Rozhodnutí žalovaného zrušil Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem č. j. 10 A 66/2010 - 38 ze dne 27. 1. 2011 pro nepřezkoumatelnost, žalovaný v návaznosti na to zrušil rozhodnutí katastrálního úřadu.

Katastrální úřad poté dne 27. 6. 2011 rozhodl pod č. j. OR-524/2011-301-30, nevyhověl nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí ze dne 1. 10. 2009 a následným požadavkům na zachování parcely zjednodušené evidence č. 234 na listu vlastnictví č. 107 v katastrálním území Nuzice. Dle citovaného rozhodnutí po nabytí právní moci bude na listu vlastnictví č. 107 v katastrálním území Nuzice opravena výměra parcely č. 275/47 z 1645m^2 na 2541 m^2.

K odvolání stěžovatelky žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 9. 2011, č. j. ZKI-O-54/206/2011 změnil rozhodnutí katastrálního úřadu tak, že nesouhlasu s oznámením o neprovedení opravy údajů v katastru v katastrálním území Nuzice se vyhovuje, po nabytí právní moci bude zapsána parcela ve zjednodušené evidenci č. 234 jako parcela katastru nemovitostí č. 275/47 o výměře 2541 m^2 a bude zapsán na nově založený list vlastnictví duplicitní zápis vlastnictví k parcele č. 275/49 o výměře 94 m^2 pro stěžovatelku a Ing. S.

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích

Žalobu stěžovatelky Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl rozsudkem č. j. 10A 103/2011- 66 ze dne 18. 4. 2012.

Soud shrnul podklady žalovaného pro rozhodování: grafické podklady - geometrický plán č. 228-64/2008 vyhotovený za účelem rozdělení pozemku a doplnění parcel zjednodušené evidence, původního pozemkového katastru č. 228, č. 230 a č. 232. Podle soudu katastrální úřad zjistil, že hranice mezi předmětnou parcelou na straně jedné a parcelami zjednodušené evidence pozemkového katastru č. 228, č. 230 a č. 232 nejsou v geometrickém plánu určeny. Katastrální úřad proto vyhotovil neměřický záznam č. 267, ve kterém je zjištěná chyba respektive oprava vyznačena - jde o opravu zobrazení parcely č. 275/47, která byla rozšířena a parcely č. 275/43, ze které byla nově oddělena parcela č. 275/49. Podle soudu katastrální úřad prověřil volbu identických bodů, které sloužily k převzetí hranic pozemku z mapy bývalého pozemkového katastru do katastrální mapy. Z neměřického záznamu č. 267 vyplývá, že oprava podle těchto listin má oporu v

uvedených podkladech, a že parcela pozemkového katastru č. 234 byla převedena do katastru nemovitostí č. 275/47, neboť stěžovatelka nesouhlasila s neprovedením opravy. Soud rovněž zjistil, že u parcely pozemkového katastru č. 234, jejíž severní strana je na břehu řeky, byla žalovaným konstatována chyba zobrazení, které však nedosahuje ani 1 mm v mapě, což mělo za následek menší výměru předmětného pozemku. Na základě evidované výměry nebylo lze opravit rozměr předmětné parcely.

Soud se ztotožnil se žalovaným, že žádosti stěžovatelky o opětovné zaevidování předmětné parcely ve zjednodušené evidenci dle § 29 odst. 3 katastrálního zákona nelze vyhovět; soudu dále z rozhodnutí katastrálního úřadu č. j. OR 524/2011-301-30 vyplynulo, že v údaji katastru na listu vlastnictví č. 107 již není zapsaná parcela pozemkového katastru č. 234.

Soud dovodil na základě potvrzení pozemkového úřadu ze dne 30. 8. 2010, že levý břeh řeky Lužnice je nutné považovat jednoznačně za katastrální hranici a současně hranici parcely č. 234 s tím, že umístění parcely je situováno do katastrálního území Nuzice. Soudu vyplynulo jak z potvrzení Pozemkového úřadu České Budějovice ze dne 30. 8. 2010, tak i z přípisu Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrálního pracoviště v Táboře ze dne 15. 12. 2009, že parcela pozemkového katastru č. 234 nepatřila do katastrálního území Hvožďany.

Soud poznamenal, že správním orgánem bylo o opravě chyby rozhodnuto z moci úřední, a to s ohledem na obsah grafických podkladů, na základě kterých bylo rozhodováno. Z obsahu žádosti stěžovatelky podle soudu není patrno, že byla požadována oprava všech lomových bodů hranic. Podle soudu teprve výrok žalobou napadeného rozhodnutí, kterým došlo ke změně výroku rozhodnutí katastrálního úřadu, je dostatečně jasný, určitý a srozumitelný, z výroku je zřejmé, jak bylo o návrhu na opravu rozhodnuto. Ve výroku II. je správně uvedeno, jaký záznam bude na listu vlastnictví proveden, jsou v něm popsány údaje katastru. Soud je názoru, že žalovaný správně vypustil výrok o neevidování v katastrálním území Hvožďany, neboť v tomto katastrálním území nebyly žádné údaje o parcele zjednodušené evidence č. 234 evidovány.

K námitce žalobkyně, že žalovaný nepřipustil prohlášení F. P. a J. Š. ohledně polohy původní parcely č. 234 pozemkového katastru, soud uvedl, že z jejich výpovědí nemohl žalovaný vycházet, neboť při rozhodování o opravě se posuzují pouze ty listiny, na jejichž základě jsou údaje v katastru evidovány.

K výhradě stěžovatelky o nesprávném odkazu žalovaného na neměřický záznam č. 267, který byl podle ní vyhotoven k účelu opravení chybného zobrazení hranice parcely č. 275/47 katastru nemovitostí, krajský soud uvedl, že neměřický záznam se dle § 84 vyhlášky č. 26/2007 Sb. vyhotovuje při doplňování pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem překreslením do analogové mapy bez jejich vytýčení a zaměření. K použití neměřického záznamu došlo oprávněně v případě opravy chyby, neboť katastrální pracoviště neprovádí vytyčování hranic, neměřický záznam nebyl vyhotoven k převedení parcely č. 234 zjednodušené evidence do katastru nemovitostí. V daném případě bylo vhodné ze strany žalobkyně předložit geometrický plán, na základě kterého by mohlo být přistoupeno ke změně výměry s ohledem na jeho obsah. Soud i krátce poznamenal, že z hodnot uvedených na webových stránkách Českého úřadu zeměměřického a katastrálního nelze vycházet, měření hodnot je nepřesné.

Soud shledal nedůvodnou námitkou, aby do předmětného řízení o opravě chyby vstoupili jako účastníci i vlastníci parcel č. 275/24, 275/22, 275/26, 275/17 a 275/28, neboť v tomto řízení vlastníci těchto pozemků nejsou dotčeni na svých právech. Soud nepřisvědčil stěžovatelce ani pokud poukázala na skutečnost, že opakovaně žádala o opravu kopie katastrální mapy se schematickým zákresem parcel ve zjednodušené evidenci ze dne 2. 11. 2009 č. zak. PÚ-5231/2009-30, a její žádosti nebylo vyhověno. Soud konstatoval, že údaje ze schematického zákresu jsou pouze přibližné a mají jen informativní charakter, podkladem pro rozhodnutí byl neměřický záznam č. 267, proto nebyl důvod k opravě kopie katastrální mapy se schematickým zákresem.

Soud částečně přisvědčil stěžovatelčině námitce, že z geometrického plánu Č. 153-23450/97, je zřejmé, že jižní hranice uvedených parcel vytýčená záznamem podrobného měření změn č. 153 netvoří jižní hranici pozemkové parcely č. 275/3 tak, jak tvrdí žalovaný, ale je posunuta směrem k řece. Do parcel, které jsou na základě toho geometrickým plánem evidovány v katastrálním operátu je tak v rozporu se shora uvedeným tvrzením přisloučena i část parcely č. 275/3. Soud poznamenal, že parcela pozemkového katastru č. 234 není v uvedeném geometrickém plánu řešena, nicméně lze přisvědčit námitce žalobkyně, že byly přisloučeny části parcely katastru nemovitostí č. 275/3.

Soud nepřisvědčil názoru stěžovatelky, že pokud katastrální úřad sám zjistil a částečně opravil geometrické a polohové určení parcely č. 275/47, které neodpovídalo geometrickému a polohovému určení původní parcely č. 234 pozemkového katastru, musel též na základě údajů evidovaných v katastrálním operátu opravit geometrické a polohové určení celé parcely včetně její výměry. Soud k tomu konstatoval, že žalovaný neměřickým záznamem č. 247 doplnil hranice parcely zjednodušené evidence a neměřický záznam č. 267 spojil s obnovou nové digitální mapy. Žalovaný podle soudu navrhl využít pro vyhotovení záznamu podrobného měření změn všechny identické body celého bloku parcel, které v tu dobu byly použity pro doplnění parcel zjednodušené evidence, a výsledkem byla změna hranice parcely č. 234; tato parcela byla ze zjednodušené evidence již odstraněna. Soud uzavřel, že za účelem provedení opravy parcely zjednodušené evidence bylo nutno ji převést do katastrální mapy a zpětný převod provést nelze.

Soud sice přisvědčil stěžovatelce, že nesprávné tvrzení katastrálního úřad v rozhodnutí, že parcela č. 275/47 katastru nemovitostí je evidována v katastrálním operátu na základě pravomocného rozhodnutí OR-524/2009-301-52 ze dne 14. 5. 2010, uvedenou nepřesnost však soud shledal zcela bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí.

K názoru stěžovatelky, že správní orgán byl povinen opravit v katastrálním operátu hranici a výměru parcely č. 275/47 katastru nemovitostí shodně s hranicí a výměrou bývalé parcely č. 234 pozemkového katastru krajský soud závěrem uvedl, že v případě geometrického polohového určení parcely pozemkového katastru č. 234 není ve sbírce založena žádná listina vzniklá měřením v terénu. Geometrickým určením hranice bylo její zobrazení v mapě pozemkového katastru, po obnově operátu zaměřením severní hranice souřadnicemi lomových bodů a jejich spojnicemi v platné katastrální mapě. Hranice řeky není evidována jinak, než jak byla zaměřena při obnově operátu, závazným údajem katastru je jen geometrické určení nemovitosti, výměra je údaj odvozený z tohoto geometrického určení. Výměra není údajem katastru nemovitostí závazným pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru nemovitostí.

Kasační stížnost

Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně (dále jen *„stěžovatelka“*) kasační stížností. Soud se dle jejího názoru nedostatečně vypořádal s podklady, které měl k dispozici a nesprávně tak vyhodnotil skutkový i právní stav věci. Stěžovatelka zdůraznila, že požadovala svým odvoláním proti rozhodnutí Zeměměřičského a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích č. j. ZKI-0-54/206/2011 ze dne 27. 9. 2011 opravu celé hranice par. č. 234 v katastrálním území Nuzice. Podle stěžovatelky žalovaný správní orgán opravil pouze část hranic nové parcely č. 275/47 vedené v katastru nemovitostí. Současný stav věcí je tedy takový, že bývalá parcela č. 234 je zapsaná na LV č. 107 pro katastrální území Nuzice ve výměře 2541 m^2, zatímco původní výměra činila 3569 m^2. Zbytek původní parcely č. 234 o výměře 1964 m^2, která byla oddělena neměřickým záznamem č. 247, není řešena vůbec. Tato část parcely z katastrálního operátu zmizela a stěžovatelka se domnívá, že zřejmě byla přisloučena k parcele č. 2554/1 k. ú. Hvožďany (koryto řeky Lužnice), tím připadla do vlastnictví státu. Stěžovatelka se domnívá v rozporu s názorem soudu, že jejímu návrhu na opravu v katastrální mapě nebylo vyhověno.

Stěžovatelka namítla, že geometrické a polohové určení bývalé parcely č. 234 bylo správním orgánem změněno, žalovaný se s touto skutečností vyrovnal pouze konstatováním, že ato parcela do katastrálního území Hvožďany nepatřila a nikdy tak nebyla ani evidována; tomu soud přisvědčil, aniž pro takové rozhodnutí existovala opora v dokazování či právní podklad.

Hranice katastrálního území, tedy i severní hranice, která byla zaměřena v roce 1986, byla posouzena jako totožná s mapou předchozích evidencí, jen byla jinak zobrazena v mapě. V důsledku tohoto zobrazení (dle stěžovatelky chybného), došlo k posunu parcel č. 228, 230 a 232. Tím došlo k posunu všech parcel směrem k řece. Tím se část parcely č. 234 [nyní č. 275/47 (KN)], dostala do koryta řeky Lužnice, takže je nepřístupná a neužívatelná.

Dne 14. 5. 2012 obdržela stěžovatelka novou kopii katastrální mapy se zobrazením bývalé parcely č. 234 (PK), která je zobrazena jiným tvarem, polohou i výměrou. Stěžovatelka poukázala na to, že podle stanoviska ČUZK 1889/2008 ze dne 28. 4. 2008, katastrální úřad považuje údaje pozemkového katastru a pozemkové knihy za správné doby, než je mu k zápisu předložena listina, kterou je chyba doložena, dle stěžovatelky žádná taková listina nebyla doložena; stěžovatelka rovněž připomněla, že žalovaný sám upozornil na to, že katastr nemůže stanovit rozměr parcely a průběh hranice pozemku, ale jen ho převzít z předložených nebo evidovaných dokladů.

Částečnou opravu, kterou provedl žalovaný na základě neměřického záznamu č. 267, považuje stěžovatelka za zcela nedostatečnou, část parcely byla vymazána, čímž bylo zasaženo do stěžovatelčina vlastnického práva. Soud se s tímto zásahem nijak nevypořádal. Katastrální úřad pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště v Českých Budějovicích přitom ve svém rozhodnutí ze dne 17. 4. 2012 označil neměřický záznam za chybný a nevhodný jako podklad pro zobrazení v katastrální mapě.

Stěžovatelka argumentuje rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 11/2010 - 259 ze dne 22. 9. 2010 a č. j. 3 As 17/2011-371 ze dne 11. 1. 2012, kde soud v obdobných případech rozhodl o zrušení a vrácení napadeného rozsudku krajskému soudu.

Vyjádření žalovaného správního orgánu ke kasační stížnosti

Žalovaný k průběhu dosavadního řízení odkázal na své spisy k věci sp. zn. ZKI-O-54/206/2011, sp. zn. ZKI-O-20/87/2011, č. j. ZKI-O-27/123/2010 a sp. zn. ZKI-O-12/44/2010 a na spisy Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice sp. zn. OR-524/2011-301 a sp. zn. OR-524/2009-301 a zopakoval stěžejní skutečnosti podstatné pro své rozhodnutí. Krátce žalovaný též připomněl, že dopisem Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. j. ČÚZK-17711/2011-14 ze dne 5. 12. 2011 bylo k podnětu stěžovatelky oznámeno, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s obecně závaznými předpisy a není dán důvod pro jeho zrušení.

Replika stěžovatelky

K vyjádření žalovaného správního orgánu stěžovatelka učinila další vyjádření, v němž dále rozvinula své kasační námitky, stěžovatelka též zopakovala již dříve uvedené skutečnosti, které vznesla v průběhu dosavadního řízení. Stěžovatelka poukázala na domnělé pochybení katastrálního úřadu při obnově katastrálního operátu v katastrálním území Nuzice. K replice stěžovatelka přiložila kopie katastrální mapy ze dne 5. 3. 2013 pro katastrální území Nuzice se schematickým zákresem některých parcel pozemkového katastru a stejné mapy pozemkového katastru stažené z webu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, z nichž dovozuje, že i v současné době je podstatně zmenšena parcela č. 234 o podstatnou část posunutím její hranice do řeky Lužnice.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

Stěžovatelka kasační stížností uplatnila důvody podle §103 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního; soud se dle názoru stěžovatelky v předcházejícím řízení nesprávně posoudil právní otázky a současně skutková podstata, ze které vycházel správní orgán při rozhodování, nemá oporu ve spisech či je s nimi v rozporu. Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti a důvody, ke kterým je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§109 odst. 3 a 4 s. ř. s.) neshledal kasační stížnost důvodnou.

Považuje-li stěžovatelka rozsudek krajského soudu za nezákonný z hlediska kasačního důvodu dle §103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), pro Nejvyšší správní soud z kasační stížnosti nevyplynuly žádné konkrétní námitky vytýkající správnímu orgánu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, a pro které měl soud napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Nejvyšší správní soud vychází z toho, že stěžovatelka se domáhala opravy hranice parcely dříve vedené v pozemkovém katastru jako parcela č. 234 v katastrálním území Nuzice; spisy katastrálního úřadu I. stupně i žalovaného obsahují dostatečné množství podkladů, z nichž katastrální úřady obou stupňů i krajský soud při rozhodování o opravě zobrazení parcely vycházely, v rozhodnutí tyto podklady řádně označily (jde zejména neměřické záznamy č. 247, č. 267, geometrické plány, zejména č. 228-64/2008, několik

verzí kopie mapy pozemkového katastru katastrálního území Nuzice a Hvožďany, map evidence nemovitostí, kopie katastrální mapy Hvožďany i Nuzice, které zčásti v řízení předložila sama stěžovatelka, potvrzení Pozemkového úřadu České Budějovice a Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště Tábor), ve správním řízení byli účastníky i vlastníci sousedních pozemků, někteří z nich do řízení přistoupili jako osoby zúčastněné na řízení. Jelikož konkrétní vady zjištění skutkové podstaty soudu stěžovatelka kasační stížností nevytkla, ale ve věci vyvozuje jiné závěry, Nejvyšší správní soud je názoru, že jak žalovaný, potažmo soud vycházeli z podkladů dostatečných pro zjištění skutkové podstaty, proto v této části neshledal kasační stížnost důvodnou.

Ke kasačnímu důvodu podle §103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podřadil Nejvyšší správní soud i námitku, spočívající v tom, že v kopii katastrální mapy vyhotovenou Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště České Budějovice zobrazující stav ke dni 2. 5. 2012, 16:29:44 (stěžovatelka ji obdržela dne 14. 5. 2012 a poté předložila Nejvyššímu správnímu soudu) je bývalá parcela pozemkového katastru č. 234 zobrazena jiným tvarem, polohou i výměrou, Nejvyšší správní soud neshledal relevantní. Stěžovatelka námitku uplatnila teprve po vydání napadeného rozsudku ze dne 18. 4. 2012 a je proto nepřípustná ve smyslu §104 odst. 4 s. ř. s., neboť kopii katastrální mapy snad zpochybňující zjištěný skutkový stav (byť vyhotovenou k dřívějšímu datu, zde Nejvyšší správní soud připomíná, že podle §75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu) zajisté mohla uplatnit už v řízení před krajským soudem. Stěžovatelka však ani dále nevysvětlila, v čem a ve srovnání k čemu má vyplývat rozdílné zobrazení pozemku; nadto ani z předložené kopie katastrální mapy nevyplývá zjevná odlišnost oproti zobrazení pozemku v katastrální mapě přezkoumávaným rozhodnutím na základě neměřického záznamu č. 267, k jehož zákonnosti Nejvyšší správní soud vysloví svůj názor níže. Obdobné platí i k podkladům, které stěžovatelka přiložila ke své replice ze dne 25. 3. 2013.

Pokud jde o posouzení důvodnosti kasační stížnosti podle §103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, předtím, než přikročil k posouzení kasačních námitek, Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelka se u katastrálního úřadu domáhala opravy hranice parcely; předmětem přezkoumání žalovaného rozhodnutí není řízení o obnově katastrálního operátu v katastrálním území Nuzice, na jehož domnělé vady stěžovatelka poukazuje ve své replice k vyjádření žalovaného správního orgánu.

Žádost stěžovatelky byla katastrálními úřady posouzena jako návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podle § 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí, a otázka, zda věc lze vyřešit v rámci opravy chyby v katastrálním operátu, nebyla účastníky ani dvakrát krajským soudem v řízení zpochybněna. V rozsudku č. j. 1 As 46/2008 – 134 ze dne 5. 6. 2008, dostupném na www.nssoud.cz, Nejvyšší správní soud připustil, že oprava chyby v katastrálním operátu způsobená nesprávným zákresem vlastnické hranice (v rozporu se situací v terénu) pozemku může být opravena právě postupem podle uvedeného ustanovení, jen tehdy, byla-li hranice zakreslena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru v rozporu s podkladovou listinou a současně vlastníci hraničících pozemků průběh hranice nezpochybňují a v minulosti jej neměnili. Uvedené podmínky přitom musí být splněny kumulativně (k tomu viz níže).

Podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly

a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Podle § 8 odst. 2 katastrálního zákona katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Podle § 8 odst. 5 katastrálního zákona sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost.

Stěžovatelka se domáhá opravy hranice parcely vedené jako parcela pozemkového katastru č. 234, zřízeného zákonem č. 177/1927 Sb., o pozemkovém katastru a jeho vedení (zrušeného zákonem č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii). Katastrální úřady v řízení předně překonaly rozdílnost vedení historické a pozdější evidence nemovitostí, a to nepřímo v souladu s dalším právním názorem Nejvyššího správního soudu podle rozsudku ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012 – 55, dostupného na www.nssoud.cz, v němž soud vyslovil, že *„mezi veřejnými knihami, pozemkovým katastrem a jednotnou evidencí půdy na jedné straně a evidencí nemovitostí (katastrem nemovitostí) na straně druhé však panuje diskontinuita a vztah těchto historických evidencí k současnému operátu katastru nemovitostí je pouze nepřímý..... Jelikož § 8 odst. 1 katastrálního zákona výslovně hovoří pouze o chybách vzniklých při vedení a obnově katastru a o nepřesnostech v katastrální mapě, není možné podle tohoto ustanovení opravovat chyby, které vznikly v historických evidencích, jež netvoří katastrální operát. Lze proto uzavřít, že případnou chybu, která vznikla při vedení veřejných knih, pozemkového katastru či jednotné evidence půdy, nelze napravit postupem podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona.“*

Byla-li parcela pozemkového katastru č. 234 jako parcela zjednodušené evidence vedena pouze v souboru popisných informací katastrálního operátu podle § 2 písm. c) ve spojení s § 4 odst. 2 katastrální vyhlášky (jak vyplývá z listu vlastnictví založeného pod sp. zn. OR-524/2009-301-2), přiléhavě proto katastrální orgány ve správním řízení vycházely z neměřických záznamů, které podle §84 katastrální vyhlášky vyhotovuje katastrální úřad *„pro zápis změny údajů katastru, která není spojena s měřením v terénu, zejména při sloučení parcel, změně označení parcely parcelním číslem v souvislosti se zrušením údaje o budově na pozemku, u kterého nedochází ke změně hranice, nebo při doplňování pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem překreslením do analogové mapy bez jejich vytyčení a zaměření podle § 90.“* Nejvyšší správní soud by nemohl tomuto postupu katastrálních úřadů nic vytknout i proto, že podle §90 katastrální vyhlášky katastrální úřad podle potřeby postupně doplňuje do souboru geodetických informací pozemky dosud evidované zjednodušeným způsobem na základě neměřického záznamu nebo záznamu podrobného měření změn vyhotoveného katastrálním úřadem nebo na základě ohlášení vlastníka

doloženého geometrickým plánem. Katastrální úřad přitom podle § 90 odst. 2 postupuje na základě využití podkladů dřívějších pozemkových evidencí, podle § 90 odst. 3 katastrální vyhlášky *„do souboru geodetických informací se doplní podle § 90 odstavce 2 všechny pozemky evidované zjednodušeným způsobem nejpozději při obnově katastrálního operátu přepracováním nebo při převodu číselného vyjádření analogové mapy v S-JTSK do digitální podoby, pokud to umožňuje kvalita původního zobrazení parcel. V opačném případě dojde k zániku zjednodušené evidence obnovou katastrálního operátu novým mapováním nebo obnovou provedenou na podkladě výsledků pozemkových úprav.“*

Z uvedeného vyplývá, že byla-li dle sdělení žalovaného provedena obnova katastrálního operátu v katastrálním území Nuzice převodem nové digitální mapy, jakkoli průběh obnovy stěžovatelka později zpochybnila v reakci na vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti, je zřejmé, že zpětný převod evidence pozemku do zjednodušené podoby již nelze uskutečnit.

Stěžovatelka široce a obecně koncipovanou kasační námitkou opakovaně setrvává na názoru, že správní orgán opravil pouze část hranic parcely č. 275/47 na listu vlastnictví č. 107 pro katastrální území Nuzice, přestože požadovala opravu celé hranice; stěžovatelka současně nespecifikuje, ve které části hranic katastrální orgány obou stupňů jejímu návrhu na opravu chyby vyhověly a ve které části průběhu hranic jejímu návrhu vyhověno nebylo. Z kasační námitky vyplývá, že stěžovatelka se shodně jako již v předchozím řízení neztotožnila výsledným zobrazením pozemku v katastrální především z důvodu snížené evidence výměry.

Při vymezení toho, jaké opravy se vlastně stěžovatelka domáhala, vycházel Nejvyšší správní soud z podání doručenému katastrálnímu úřadu dne 18. 8. 2009, v němž stěžovatelka katastrální úřad stručně požádala o opravu chyb v katastru spočívajících v chybném zobrazení parcely č. 234 pozemkového katastru v katastrálním území Nuzice, v chybném zaměření parcely katastru nemovitostí č. 275/42 a č. 275/43 v katastrálním území Nuzice a jejich chybném zakreslení v mapě. Tuto svou žádost stěžovatelka odůvodnila tak, že nahlédnutím do katastru nemovitostí na portálu Českého úřadu zeměměřičského zjistila, že hranice pozemkové parcely č. 234 v katastrálním území Nuzice, obec Týn nad Vltavou, neodpovídá původní hranici této parcely zobrazené v pozemkové mapě. Nesoulad v hranici této parcely po celé její délce kolem řeky Lužnice, je zřetelný pouhým okem porovnáním pozemkové a katastrální mapy. Poté, co stěžovatelka s oznámením správního orgánu I. stupně o neprovedení opravy v údajích katastru nemovitostí ze dne 1. 10. 2009, č. j. OR 524/2009 – 301-21 nesouhlasila (správní orgán byl názoru, že údaje katastru jsou ohledně evidence i zákresu parcely PK č. 234, KN č. 275/42 a 275/43 v souladu s podklady založenými ve sbírce), požádala, aby ve věci týkající se její parcely č. 234 podle pozemkového katastru bylo rozhodnuto ve správním řízení. Katastrální úřad pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště v Českých Budějovicích, proto vyrozuměl pod sp. zn. OR-524/2009-301-30 ze dne 3. 12. 2009, účastníky o zahájení řízení o žádosti stěžovatelky s tím, že z nesouhlasu s neprovedením opravy údajů katastru nemovitostí hranice parcely (zjednodušené evidence) č. 234 v katastrální mapě nevyplývá, s čím konkrétně stěžovatelka nesouhlasí. Katastrální úřad tak postupoval v souladu s rozsudkem č. j. 3 As 11/2010 - 259 ze dne 22. 9. 2010, dostupném na www.nssoud.cz, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že zahájení řízení je namístě teprve poté, co byl správnímu orgánu doručen nesouhlas oprávněné osoby s neprovedením opravy. V tomto

se tedy rozchází názor Nejvyššího správního soudu a krajského soudu, který nesprávně usoudil, že oprava chyby byla katastrálním úřadem provedena z úřední povinnosti.

V daném případě bylo zahájeno tedy řízení o opravě chyby v zobrazení parcely na žádost stěžovatelky, jejíž vlastnické právo k parcele pozemkového katastru č. 234 v katastrálním území Nuzice bylo vedeno na listu vlastnictví č. 107 a není o něm v průběhu celého řízení žádných pochyb.

Nejvyšší správní soud ze správních spisů (zejména ze spisů Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště České Budějovice sp. zn. OR-524/09-301 a sp. zn. OR-524/2011-301) zjistil následující skutečnosti o vývoji zobrazení předmětné parcely v katastrální mapě v závislosti na procesní aktivitě stěžovatelky:

Katastrální úřad pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště České Budějovice nejprve vyhotovil pro obnovení hranice původní parcely zjednodušené evidence do katastru nemovitostí neměřický záznam č. 247 ze dne 13. 11. 2009. Z tohoto záznamu vyplývá, že pozemek dříve vedený v pozemkovém katastru jako parcela č. 234 nadále bude vedena jako pozemek vedený v katastru nemovitostí pod č. 275/47 s výměrou 1645 m², podle neměřického záznamu zbytek parcely č. 234 ve výměře 1924 m² leží v katastrálním území Hvožďany, okres Tábor (ze záznamu vyplývá, že součet obou výměr činil dohromady 3569 m² a odpovídal výměře zapsané pro parcelu pozemkového katastru č. 234 vedené na listu vlastnictví č. 107). S tímto názorem katastrálního úřadu stěžovatelka nesouhlasila, katastrálnímu úřadu předložila vyjádření katastrálního pracoviště Tábor (které si vyžádala) o tom, že žádná část parcely pozemkového katastru č. 234 nenáleží do katastrálního území Hvožďany, okres Tábor.

Žádosti stěžovatelky o opravu nebylo vyhověno, rozhodnutím správního orgánu I. stupně č. j. OR–524 /2009-301-34 ze dne 30. 12. 2009 byla za současného zrušení parcely zjednodušené evidence č. 234 z listu vlastnictví č. 107 v katastrálním území Nuzice zapsána parcela katastru nemovitostí č. 275/47 a v katastru nemovitostí zobrazena jako spojnice definovaných bodů 62-112, 50-1, 50-2, 51-9, 51-10, 51-11, 51-12, 173-1, 173-2, 247-25, 247-24, 247-23, 247-22, 247-21, 247-20, 247-19, 247-18, 247-17, 247-16, 228-3, 228-9, 228-2, 228-1, 247-15, 247-14, 247-13, 247-12, 247-11, 247-10, 247-9, 247-8, 247-7, 247-6, 247-5, 247-4, 247-3, 247-2, 247-1 a 62-112.

V novém řízení (k odvolání žalovaný rozhodnutím č. j. ZKI-0-12/44/2010 ze dne 15. 3. 2010 rozhodnutí zrušil), správní orgán I. stupně znovu rozhodl pod č. j. OR 524/2009-301-52 ze dne 14. 5. 2010 tak, že parcela zjednodušené evidence č. 234 bude zrušena a zapsána jako parcela katastru nemovitostí č. 275/47 a zobrazena spojnicemi bodů podle neměřického záznamu č. 247; nově však katastrální úřad rozhodl, že v katastrálním území Hvožďany, okres Tábor, nebude evidována část původní parcely zjednodušené evidence č. 234 (k odvolání žalovaný toto rozhodnutí potvrdil rozhodnutím ze dne 23. 8. 2010 č. j. ZKI-0-27/123/2010), výměra parcely č. 275/47 dle neměřického záznamu činí 1645 m².

K žalobě stěžovatelky rozsudkem č. j. 10A 66/2010 - 38 ze dne 27. 1. 2011, Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil žalované rozhodnutí ze dne 23. 8. 2010 č. j. ZKI-0-27/123/2010 a žalovaný poté zrušil rozhodnutím č. j. ZKI-0-20/87/2011 ze dne 30. 3. 2011 i rozhodnutí správního orgánu I. stupně (a vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí). Katastrální úřad pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště České Budějovice následně

vyhotovil dne 15. 6. 2011 neměřický záznam č. 267 (jako důvod vyhotovení záznam označuje chybné zobrazení parcely č. 275/47 v katastrální mapě); podle tohoto neměřického záznamu výměra parcely č. 275/47 (dříve vedena v pozemkovém katastru jako parcela č. 234) činí 2541 m^2, rozhodnutím katastrálního úřadu č. j. OR-524/2011-301-30 ze dne 27. 6. 2011 potvrzeného žalovaným rozhodnutím ze dne 27. 9. 2011, č. j. ZKI-O-54/206/2011 katastrální orgány lomové body zobrazení parcely v katastrální mapě převzaly z tohoto neměřického záznamu; parcela je určena souřadnicemi lomových bodů 62-112, 50-1, 50-2, 51-9, 51-10,51-11, 51-12, 173-1, 247-25, 267-29, 267-28, 267-26, 267-25, 267-24, 267-23, 267-22, 267-21, 267-20, 267-19, 228-3, 228-9, 267-18, 267-17, 267-16, 267-15, 267-14, 267-13, 267-12, 267-11, 267-10, 267-9, 267-8, 267-7, 267-6, 267-4, 267-3, 267-2, 267-1, 247-1 a 62-112. Oproti předchozímu zobrazení v neměřickém záznamu č. 267 katastrální orgán posunul hranici parcely č. 275/47 jižněji od koryta řeky. Neměřický záznam č. 267 opravil chybné zobrazení parcely katastru nemovitostí č. 275/47 a současně s tím i pozemky sousedící na jižní hranici - p. č. 275/3, 275/42, 275/43, 275/48, a nově zobrazil v katastrální mapě pozemek p. č. 275/49 o výměře 94 m^2. Výměry všech ostatních pozemků byly neměřickým záznamem zmenšeny, výměru pozemku p. č. 275/47 záznam zvětšil. Proti tomuto zobrazení parcely č. 275/47 v katastrální mapě, přestože se řízení účastnilo celkem 31 účastníků, se domáhá nápravy jen stěžovatelka, ač by tak mohli učinit zejména vlastníci pozemků dotčených posunem jižní hranice stěžovatelčiny parcely.

Z vyjádření Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště Tábor ze dne 15. 12. 2009, č. j. PU-4566/2009-308 k dotazu stěžovatelky ze dne 23. 11. 2009 (stěžovatelka předložila katastrálnímu pracovišti Tábor fotokopii katastrální mapy se zobrazením parcely č. 234 částečně v korytu řeky) vyplývá zřejmá deklarace katastrálního orgánu, že řeka mající parcelní číslo katastru nemovitostí č. 2554/1, v katastrálním území Hvožďany u Bechyně, je vlastnicky vedena na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě č. j. PÚ-630/2005 Mi ze dne 22. 4. 2005, a že část parcely pozemkového katastru č. 234, původně z katastrálního území Nuzice, v katastrálním území Hvožďany u Bechyně evidována není a ani evidována nebyla. Stěžovatelka již v odvolání proti rozhodnutí č. j. OR-524/2011-301-30 ze dne 27. 6. 2011 poukázala na vyjádření Pozemkového úřadu České Budějovice ze dne 30. 8. 2010, podle něhož je nesporné, že hranice katastrálních území Nuzice a Hvožďany je neměnně tvořena břehem řeky Lužnice, z vyjádření úřadu citovala, že *„katastrální hranici a současně hranici parcely č. 234 vedené ve zjednodušené evidenci v katastrálním území Nuzice tvoří na mapě bývalého pozemkového katastru pro sousední katastrální území Nuzice levý břeh řeky Lužnice... Tuto hranici, levý břeh řeky Lužnice, je tedy nutné považovat jednoznačně za katastrální hranici a současně hranici parcely č. 234, umístění parcely je jednoznačně situováno do katastrálního území Nuzice... Současnou katastrální hranici zobrazenou na platné mapě katastru nemovitostí tvoří také levý břeh řeky Lužnice a je tedy totožná s katastrální hranicí v původním pozemkovém katastru. Tato hranice byla vyšetřena, zaměřena a tím jednoznačně definována, nedošlo ke změně katastrální hranice a jejího umístění v terénu. V obou případech je jím levý břeh řeky Lužnice, přičemž lze oprávněně vyházet ze skutečnosti, že nedošlo ke změně průběhu řeky v čase... Při transformaci mapy bývalého pozemkového katastru do katastru nemovitostí došlo k tomu, že část se zobrazuje v toku řeky Lužnice, což neodpovídá skutečnému umístění parcely v terénu.“*

Ve stejném vyjádření pozemkový úřad problém shledal v zobrazení v tom, že průběh zobrazení hranice parcely je rozdílně zobrazen na pozemkové mapě bývalého pozemkového katastru a na mapě katastru nemovitostí; přesnost zobrazení na mapě

bývalého pozemkového katastru je poplatná měřickým možnostem a metodám tvorby mapy bývalého pozemkového katastru, přičemž nelze vyloučit ani chybu při pořizování této mapy, výpočet výměry vychází z této mapy. Při transformaci mapy bývalého pozemkového katastru do katastru nemovitostí potom dochází k tomu, že část parcely č. 234 se zobrazuje v toku řeky Lužnice, pro řešení tohoto rozdílného zobrazení je tedy nutno rozdílné zobrazení upravit na reálný stav zobrazením na mapě katastru nemovitostí a v souvislosti s tím upravit i výměru parcely.

Podle Nejvyššího správního soudu pozemkový úřad tímto vyjádřením vyjasnil samý základ problému, o který ve věci jde, když (zjednodušeně řečeno) stěžovatelce vysvětlil, že evidence v pozemkovém katastru je odlišná od vedení evidence v katastru nemovitostí a údaje z pozemkového katastru nelze bez dalšího přejímat do reálií katastru nemovitostí. V tomto ohledu poté obstojí i závěr katastrálního úřadu vyslovený v rozhodnutí č. j. OR-524/2011-301-30 ze dne 27. 6. 2011 na který stěžovatelka v replice poukázala, tedy, že část původní parcely pozemkového katastru č. 234 zasahuje do řeky Lužnice v sousedním katastrálním území Hvožďany. Je totiž logické, že oprava mapy pozemkového katastru katastrálním úřadem není možná, neboť možné je pouze domáhat se opravy katastrálního operátu, do něhož byly údaje převzaty z dřívějších evidencí.

V době podání návrhu na opravu byl názor katastrálního úřadu sporný s názorem stěžovatelky ohledně polohy a tvaru hranice parcely dříve pozemkového katastru č. 234, v průběhu řízení byla však parcela neměřickým záznamem č. 247 zobrazena v katastru nemovitostí pod p. č. 275/47 a vyjasněna otázka její polohy výlučně v katastrálním území Nuzice ohraničeném řekou Lužnicí, neměřickým záznamem č. 267 byla směrem od koryta řeky posunuta jižní hranice parcely č. 275/47 a tím zvětšena výměra parcely na 2541 m^2 poté, co neměřickým záznamem č. 247 byla její výměra původně určena 1645 m^2.

Dostatečně je tak vyvrácen názor stěžovatelky, že neměřickým záznamem č. 247 došlo k oddělení části parcely č. 234, snížení její původní výměry a k možnému přisloučení k parcele koryta řeky Lužnice (p. č. 2554/1 v katastrálním území Hvožďany), když neměřickým záznamem č. 247 byla parcela obnovena v katastru nemovitostí a k nápravě vzniklých nepřesností parcely č. 275/47 došlo později v souvislosti navazujícími správními a soudním řízením.

Argumentace stěžovatelky dovozující, že část parcely z katastrálního operátu zmizela, a že zřejmě byla přisloučena k parcele č. 2554/1 vedené v katastrálním území Hvožďany (koryto řeky Lužnice), a tím připadla do vlastnictví státu, je proto nepřípadná, neboť k žádnému takovému důsledku vůbec nedošlo. Již jen v tomto ohledu se jedná o odlišnou situaci od situace vylíčené rozsudkem č. j. 3 As 17/2011-371 ze dne 11. 1. 2012, ve kterém Nejvyšší správní soud shledal v postupu katastrálního orgánu zásah do vlastnického práva výmazem vlastnického práva stěžovatelů z listu vlastnictví, čímž v rámci řízení o opravě katastrálního operátu správní orgány překročily své pravomoci.

Otázka rozdílu ve výměře parcely č. 275/47 (výměra 2541 m^2 oproti původně u parcely č. 234 evidované výměře 3569 m^2) kasační stížností nastolena nebyla a Nejvyšší správní soud se jí z úřední povinnosti nemohl zabývat. Pokud však stěžovatelka ve vyjádření poukazuje na rozhodnutí katastrálního úřadu č. j. OR-524/2011-301-30 ze dne 27. 6. 2011 a zjištění výměry parcely č. 234 planimetrií pozemkové mapy s tím, že po odprodeji části parcely se výměra zmenšila na 3569 m^2 a správní orgány nevysvětlily

výměru 2541 m², Nejvyšší správní soud je rovněž názoru, že meze zobrazení parcely v katastrální mapě tvarem, hranicemi a ve výsledku i určení její výměry, jsou logicky dané hranicemi se sousedními pozemky. Za situace, kdy z řízení nevyplynulo, že by část pozemku byla posunuta do jiného katastrálního území, zobrazení a zakreslení sousedních parcel je v souladu s neměřickým záznamem č. 267 a vlastníci sousedících pozemků (účastníci řízení) se opravy hranic pozemku parcely č. 275/47 v návaznosti na možnou chybu v zobrazení svých pozemků v katastrální mapě nedomáhali a tudíž jej zjevně nepovažují za sporný, nelze žádosti stěžovatelky o geometrickém a polohovém určení hranice pozemku a výměře parcely vyhovět v rozsahu větším, než jí na základě zjištění z těchto podkladů náleží. Právě bezrozpornost zakreslení hranice pozemku je základních východiskem, při němž je oprava chyby v katastrálním operátu podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona vůbec možná, jak vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 As 46/2008-134, ze dne 5. 6. 2008, dostupném na www.nssoud.cz. Z neměřického záznamu č. 267 je poté zřejmá změna výměry parcely č. 275/47 zvětšením, která zřetelně odpovídá změně výměry snížením u sousedních parcel č. 275/3, 275/42 a 275/48 právě ve shodném rozsahu výměry. Katastrální úřad v rozhodnutí č. j. OR-524/2011-301-30 ze dne 27. 6. 2011 zřetelně vyjasnil, že v evidenci a zákresu parcely pozemkového katastru č. 234 neshledal rozpor, ty však byly shledány v zákrese parcel katastru nemovitostí č. 275/42 a 275/43 a z toho důvodu i parcely č. 275/47 (vzniklé převedením původní parcely pozemkového katastru do katastru nemovitostí a zobrazením v katastrální mapě), chyba byla zjištěna v souvislosti s obnovou operátu tvorbou digitální mapy. Za této situace se tak nelze ztotožnit s názorem stěžovatelky, že správní orgány výměry parcely nevysvětlily, když z vývoje řízení je zřejmé, že ke změně původně vedené výměry 3569 m² parcely pozemkového katastru č. 234 došlo upřesněním, zasazením hranic parcely č. 275/47 do katastrální mapy a upřesněním její výměry.

Lichá je i další kasační úvaha stěžovatelky, pokud se domnívá, že žalovaný i soud se s namítanou změnou geometrického a polohového uspořádání parcely vypořádal pouze konstatováním, že tato parcela nikdy do katastrálního území Hvožďany nepatřila. Nejvyšší správní soud nemůže přisvědčit takto zjednodušeně pojaté námitce stěžovatelky, neboť žalovaný i soud se s námitkou geometrického a polohového určení parcely zabýval, žalovaný např. navíc v rozhodnutí rozsáhle zdůvodnil historický vývoj zakreslení parcely; soud v rozsudku naopak přiléhavě shledal, že ve výroku II. rozhodnutí ze dne 27. 9. 2011 o odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu, Katastrálního pracoviště České Budějovice č. j. OR 524/2011-301-30 ze dne 27. 6. 2011 byl správně vypuštěn výrok o neevidování v katastrálním území Hvožďany, neboť v tomto katastrálním území nebyly žádné údaje o parcele zjednodušené evidence č. 234 evidovány, soud vycházel z potvrzení Pozemkového úřadu České Budějovice ze dne 30. 8. 2010, tak i z přípisu Katastrálního úřadu, katastrálního pracoviště v Táboře ze dne 15. 12. 2009, o nichž již Nejvyšší správní soud pojednával výše.

Jako mylný a z kontextu vyjmutý vyhodnotil Nejvyšší správní soud konečně i názor stěžovatelky, že sám Katastrální úřad pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště v Českých Budějovicích, v rozhodnutí ze dne 17. 4. 2012, OR-46/2012-301-39, označil neměřický záznam č. 267 za chybný a nevhodný jako podklad pro zobrazení v katastrální mapě. Z kontextu stěžovatelkou předložené části odůvodnění jednoznačně vyplývá, že katastrální úřad naopak krátce zdůvodnil (s tím, že osud parcely č. 275/47 byl již řešen v samostatných řízeních), že její zobrazení v digitální mapě odpovídá po obnově operátu zcela žalovanému rozhodnutí ZKI-O-54/206/2011, ostatně ve výroku rozhodnutí ze dne

17. 4. 2012, OR-46/2012-301-39 katastrální pracoviště v Českých Budějovicích zcela převzalo zobrazení parcely katastru nemovitostí č. 275/47 ze zcela shodných lomových bodů jako v žalovaném rozhodnutí podle neměřického záznamu č. 267.

Nejvyšší správní soud ze shora vyložených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji rozsudkem zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nevyšší správní soud v souladu s § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci plný ani částečný úspěch, proto jí náhrada nákladů podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřísluší. Ze soudního spisu nevyplývá, že by žalovanému správnímu orgánu vznikly náklady přesahující rámec běžných nákladů, Nejvyšší správní soud žalovanému proto náhradu nákladů nepřiznal. Osoby zúčastněné na řízení nepožadovaly náhradu nákladů řízení, soud jim neuložil žádné plnění povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.), a proto jim náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu